

Книгата на Даниил — Сто петдесет и шеста част

Разкриване на последното видение на Данаил: милеритска перспектива върху пророческите истини за днес

Jeff Pippenger
2024-03-24

Започваме нашето разглеждане на последното видение на Даниил, като прилагаме принципа, представен чрез Алфа и Омега, който показва, че Той винаги отъждествява края с началото. Следователно Белтесасар, който е Даниил в самия първи стих на последното видение на Даниил, би трябвало също да бъде представен и в последната част на същото това видение. Установихме, че Белтесасар представлява Божия заветен народ на последните дни, който разбира „хазон“, видението на пророческата история, представено чрез думата „нещо“ в първи стих. Това видение на пророческата история е „седемте времена“ от Левит двадесет и шеста глава, които се приравняват на две хиляди петстотин и двадесет години. Белтесасар разбира също и „видението“ в първи стих, което е видението „маре“ за две хиляди и триста години, представляващо внезапното явяване на Христос.

В дванадесета глава Даниил представя движението на първия ангел, а също и движението на третия ангел, защото и двете движения изпълняват притчата за десетте девици. В дванадесета глава има най-малко пет истини, които бяха част от милеритското движение и които представляват истини, които движението на третия ангел също трябва да преживее и разбере. И двете движения изпълняват притчата за десетте девици и мъдрите девици и на двете движения трябва да разбират този пророчески факт. И двете движения трябва да разбират първата пророческа истина, до чието разпознаване Милър беше доведен, както е представена чрез „седемте времена“ от Левит двадесет и шеста глава. Другите три паралелни преживявания и разбирания се намират в последните няколко стиха на главата.

И от времето, когато бъде отнета всекидневната жертва и бъде поставена мерзостта, която докарва запустение, ще има хиляда двеста и деветдесет дни. Блажен е онзи, който чака и достигне до хилядата триста тридесет и пет дни. А ти иди по пътя си до края; защото ще почиваш и ще застанеш в дела си в края на дните. Даниил 12:11–13.

Остатъчният Божий народ в книгата Откровение притежава три основни пророчески характеристики. Те пазят Божиите заповеди, имат вярата на Исус и поддържат Духа на пророчеството.

И той ми каза: Пиши: Блажени са онези, които са поканени на брачната вечеря на Агнеца. И ми каза: Това са истинните Божии думи. И паднах при нозете му, за да му се поклоня. А той ми каза: Внимавай да не сториш това; аз съм съслужител на тебе и на твоите братя, които имат свидетелството на Исус; поклони се на Бога; защото свидетелството на Исус е духът на пророчеството. Откровение 19:9, 10.

Милеритите правилно разбираха, че „ежедневната“ в книгата на Даниил представлява езичеството и че времето, когато „ежедневната“ бе „отнета“, е годината 508. Да се отхвърли тази истина означава да се отхвърли авторитетът на „Исусовото свидетелство“, което „е духът на пророчеството“, защото Духът на пророчеството ясно посочва, че милеритите са били прави в своето разбиране за „ежедневната“.

„Тогава видях във връзка с „Ежедневната“, че думата „жертва“ е била добавена от човешка мъдрост и не принадлежи на текста; и че Господ даде правилното разбиране за това на онези, които дадоха вика за часа на съда. Когато съществуваше единство, преди 1844 г., почти всички бяха единодушни относно правилното разбиране на „Ежедневната“; но след 1844 г., в объркването, бяха възприети други възгледи и последваха тъмнина и объркване.“ Review and Herald, November 1, 1850.

Милеритите разбираха, че съпротивата на езичеството срещу възхода на папството към власт през 538 година е била отстранена през 508 година. Милеритите бяха прави, но тяхното разбиране беше ограничено. Божият народ в последните дни, който е представен от Валтасар в първия стих, ще види, че периодът от 508 до 538 година представлява пророчески период, предобразен от тридесетте години на подготовка в историята на Христос, които предхождаха Неговото овластяване при кръщението Му. Те ще видят, че този пророчески период също така представлява пророческия период от 1776 до 1798 година, и че и трите от тези периода представляват времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, започнало на 11 септември 2001 година и завършващо с предстоящия неделен закон.

В дванадесета глава Даниил представлява милеритите и петте важни истини и опитности, които трябва да се повторят в онези, представени от Валтасар. Третата истина и опитност на милеритите е „правилното разбиране за „ежедневната“, ... което Господ даде ... на онези, които издигнаха вика за часа на съда“. Да се отхвърли тази истина означава да се отхвърлят писанията на Елън Уайт, които са Духът на пророчеството. Четвъртата истина и опитност на милеритите и вестителите на третия ангел е пророчеството за хиляда триста тридесет и петте години, което започна в годината, когато „ежедневната“ бе отнета, през 508 година.

Започвайки от 508 г., хиляда триста тридесет и пет години ви отвеждат до 1843 г., но не просто до 1843 г., защото пророчеството всъщност посочва самия последен ден на 1843 г., понеже заявява: „Блажен е онзи, който чака и достигне до хилядата триста тридесет и пет дни.“ Еврейската дума, преведена като „достигне“, е „naga“, и означава „да се докосне“ или „да положи ръце върху“. Следователно пророчеството означава: „блажен е онзи, който чака и“ се докосне до или положи ръце върху 1843 г.

Благословието на чакането в милеритската история беше за онези мъдри девици, които преживяха първото разочарование, но чакаха видението, което се бавеше. Когато милеритите чакаха „видението, което се бавеше“ в изпълнение на притчата за десетте девици и на втора глава на Авакум, те бяха благословени. В това време на забавяне те видяха, че изпълняват притчата и че накрая видението ще „проговори“. Тяхното време на

забавяне и разочарование се основаваше върху погрешното отъждествяване, че двадесет и трите хиляди години ще завършат през 1843 г., но видението всъщност беше за 1844 г. Тяхното разочарование се основаваше върху тяхната опитност, породена от това, че 1843 година завърши без завръщането на Христос. Тяхното разочарование и благословението, произнесено над онези, които след това избраха да чакат, се основаваше изцяло върху самия последен ден на 1843 година, който „достига“ или „идва до“ 1844 година.

Опитността на първото разочарование, като изпълнение на притчата за десетте девиси, се разбира и повтаря в онези, които са представени от Валтасар. Петата истина и опитност, която ще бъде разпозната от онези, представени от Валтасар, е, че „в края на дните“ Даниил ще „застане в своя дял“.

„Даниил стои в своя дял, откакто печатът бе отстранен и светлината на истината озарява неговите видения. Той стои в своя дял, носейки свидетелството, което трябва да бъде разбрано в края на дните.“ *Sermons and Talks*, том 1, 225, 226.

Милеритите преживяха процеса на очистване, осъществен чрез увеличаването на познанието, което произлезе от книгата Даниил, когато тя бе разпечатана през 1798 г. Представените чрез Валтасар ще преживеят процеса на очистване, осъществен чрез увеличаването на познанието, което произлезе от книгата Даниил, когато тя бе разпечатана през 1989 г. Те също така ще разберат, че книгата Даниил има особена цел в запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди.

„Когато Бог възлага на човека специално дело, той трябва да застане на своя дял и на своето място, както постъпи Даниил, готов да откликне на Божия призив, готов да изпълни Неговата цел.“ *Manuscript Releases*, том 6, 108.

Като бивши лаодикийци, онези, които са представени чрез Валтасар, ще разпознаят, че именно чрез книгите на Даниил и Откровение, които са една и съща книга, се осъществява последното съживление.

„Когато книгите Даниил и Откровение бъдат по-добре разбрани, вярващите ще имат едно напълно различно религиозно преживяване... Едно нещо със сигурност ще бъде разбрано от изучаването на Откровение — че връзката между Бога и Неговия народ е тясна и категорична.“ *The Faith I Live By*, 345.

Като бивши лаодикийци, те ще са разпознали своето лаодикийско състояние и ще са осъзнали, че духовно са били мъртви като долина, пълна със сухи кости; и в отговор на правото свидетелство относно своето мъртво и погибелно състояние ще осъзнаят своята нужда да бъдат живи като първостепенен приоритет.

„Съживяване на истинското благочестие сред нас е най-великата и най-неотложната от всичките ни нужди. Да се стремим към това трябва да бъде нашата първа задача.“
Избрани вести, книга 1, 121.

Библейското обещание е, че всеки, който търси, ще намери, и тогава Светият Дух ще го доведе до разбирането, че именно книгите Даниил и Откровение пораждат необходимото

съживление.

„Когато ние като народ разберем какво означава тази книга за нас, между нас ще се види велико съживление.“ Свидетелства към служителите, 113.

Краят на последното видение на Даниил, както е представен в дванадесета глава, посочва опитността, която поражда Божия народ на завета в последните дни, представен от Валтасар в първия стих на последното видение. Там Даниил, представен като Валтасар, разбира както вътрешното видение за двете хиляди и триста години, така и външното видение за двете хиляди петстотин и двадесет години. Той разбира „нещото“ и „видението“. Той разбира видението chazon и видението mareh. Той разбира потъпкването на светилището и воинството, и възстановяването на светилището и воинството. Той разбира и видението при реката Улай, и видението при река Хидекел.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Налице е нужда от много по-задълбочено изучаване на Божието слово; особено книгите на Даниил и Откровение трябва да получат внимание, както никога досега в историята на нашето дело. Може да имаме по-малко да казваме в някои насоки относно римската власт и папството; но трябва да насочим вниманието към онова, което пророците и апостолите са писали под вдъхновението на Божия Свети Дух. Светият Дух така е устроил нещата — както при даването на пророчеството, така и в изобразените събития, — че да се поучи, че човешкият деятел трябва да бъде държан вън от погледа, скрит в Христос, а Господ Бог небесен и Неговият закон да бъдат възвеличени. Четете книгата на Даниил. Припомнете, точка по точка, историята на царствата, представени там. Вижте държавници, съвети, могъщи армии и вижте как Бог действа, за да смири гордостта на човеците и да повали човешката слава в праха...“

„Светлината, която Даниил получи от Бога, беше дадена особено за тези последни дни. Виденията, които той видя край бреговете на Улай и Хидекел, великите реки на Сенаар, сега са в процес на изпълнение и всички предсказани събития скоро ще се сбъднат.“

„Разгледайте обстоятелствата на юдейския народ, когато бяха дадени пророчествата на Даниил.

„Нека отделяме повече време за изучаването на Библията. Ние не разбираме словото така, както би трябвало. Книгата Откровение се открива с наставление към нас да разберем поуката, която тя съдържа. „Блажен е онзи, който чете, и онези, които слушат думите на това пророчество“, заявява Бог, „и пазят написаното в него; защото времето е близо.“ Когато ние като народ разберем какво означава тази книга за нас, между нас ще се види голямо съживление. Ние не разбираме напълно уроците, които тя преподава, въпреки даденото ни наставление да я изследваме и изучаваме.“

„В миналото учители са заявявали, че Даниил и Откровението са запечатани книги, и народът се е отвърщвал от тях. Покривалото, чиято привидна тайнственост е възпирала мнозина да го повдигнат, Сам Бог е отдръпнал от тези части на Своето слово. Самото име „Откровение“ опровергава твърдението, че то е запечатана книга. „Откровение“

означава, че се разкрива нещо важно. Истините на тази книга са отправени към онези, които живеят в тези последни дни. Ние стоим с отмахнато покривало в светилището на свещените неща. Не бива да стоим отвън. Трябва да влезем, не с небрежни, неблагоприятни мисли, нито с прибързани стъпки, а с благоговение и страх Божий. Ние се приближаваме към времето, когато пророчествата от книгата Откровение трябва да се изпълнят....“

„Ние имаме Божиите заповеди и свидетелството на Исус Христос, което е духът на пророчеството. Безценни скъпоценности се намират в Божието слово. Онези, които изследват това слово, трябва да поддържат ума си ясен. Никога не бива да угаждат на извратения апетит в ядене или пиене.

„Ако правят това, мозъкът ще се обърка; те ще бъдат неспособни да понесат напрежението на дълбокото изследване, за да открият значението на онези неща, които се отнасят до заключителните сцени от историята на тази земя.

„Когато книгите на Даниил и Откровение бъдат по-добре разбрани, вярващите ще имат едно съвсем различно религиозно преживяване. Ще им бъдат дадени такива проблясъци към отворените небесни врати, че сърцето и умът ще бъдат впечатлени от характера, който всички трябва да развият, за да осъзнаят блаженството, което ще бъде наградата на чистите по сърце.“

„Господ ще благослови всички, които смиренно и кротко се стремят да разберат онова, което е разкрито в Откровението. Тази книга съдържа толкова много неща, наситени с безсмъртие и преизпълнени със слава, че всички, които я четат и я изследват усърдно, получават благословението, дадено на онези, „които слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него“.

„Едно нещо със сигурност ще бъде разбрано от изучаването на Откровение — че връзката между Бога и Неговия народ е тясна и недвусмислена.“

„Възхитителна връзка се вижда между вселената на небето и този свят. Нещата, разкрити на Даниил, впоследствие бяха допълнени чрез откровението, дадено на Йоан на остров Патмос. Тези две книги трябва да бъдат изучавани внимателно. Два пъти Даниил попита: Докога ще бъде до края на времето?“

„И чух, но не разбрах; тогава казах: Господарю мой, какъв ще бъде краят на това? И Той рече: Иди си, Данииле; защото думите са затворени и запечатани до времето на края. Мнозина ще се очистят, ще се избелят и ще бъдат изпитани; а нечестивите ще вършат нечестие; и никой от нечестивите няма да разбере; но разумните ще разберат. И от времето, когато бъде премахната всекидневната жертва и бъде поставена мерзостта, която докарва запустение, ще има хиляда двеста и деветдесет дни. Блажен е онзи, който чака и стигне до хиляда триста тридесет и пет дни. А ти иди си до края; защото ще почиваш и ще застанеш в дела си в края на дните.“

„Лъвът от Юдовото племе беше Този, Който разпечата книгата и даде на Йоан откровението за онова, което трябва да бъде в тези последни дни.

„Даниил застана в дела си, за да носи своето свидетелство, което бе запечатано до времето на края, когато вестта на първия ангел трябваше да бъде прогласена на нашия свят. Тези въпроси са от безкрайна важност в тези последни дни; но докато „мнозина ще се очистят, ще се избелят и ще бъдат изпитани“, „нечестивите ще вършат нечестие; и никой от нечестивите няма да разбере“. Колко вярно е това! Грехът е престъпване на Божия закон; и онези, които не приемат светлината относно Божия закон, няма да разберат прогласяването на вестите на първия, втория и третия ангел. Книгата на Даниил е разпечатана в откровението, дадено на Йоан, и ни отвежда напред към последните сцени от историята на тази земя.“

„Ще имат ли нашите братя предвид, че живеем сред опасностите на последните дни? Четете Откровение във връзка с Даниил. Поучавайте на тези неща.“ Свидетелства към проповедниците, 112–115.